

Студентська газета БДМУ, №9, травень
Додаток до "Для вашого здоров'я"

"Бенефіс -2007" (ст. 2)

"Кальян - друг чи
ворог?" (ст. 4)

ГІППОКРАТИК

Бути людиною - це відчувати свою відповідальність.
Усвідомлювати, що, кладучи свою цеглу, ти допомагаєш
будувати світ
Антуан де Сент-Екзюпері

Життя - це не тільки будні...

Бенефіс - 2007

Людському життю властиві різноманітні свята, що повторюються з року в рік і котрі кожна люди-

на з радістю святкує. Проте є такі події, які відбуваються лише раз, і ти повинен використати цей момент, аби не проґавити найважливіше, єдине, те, що вже ніколи не відбудеться у твоєму майбутньому безпосередньо. Одна з таких подій називається бенефісом випускників медичного університету. Це свято виношується набагато довше, ніж дитина в утробі матері, бо готується протягом всіх п'яти-шести років навчання в медичному закладі, чекаючи на можливість виконання першого і останнього вдиху на сцені палацу "Академічний", такого, аби запам'ятався не тільки учасникам дійства, а й всім, хто забажав на нього прийти.

Бенефіс випускників 2007 року відбувся в палаці "Академічний" 19 квітня. Він був дещо іншим від минулорічного. Хтось скаже: так і

повинно було трапитись, бо студенти інші, життя інше. Весь концерт був побудований на певній концепції, а саме на представленні того найкращого і найцікавішого, що траплялось з винуватцями свята за всі ці шість років навчання, починаючи від першого і закінчуючи шостим курсом. Говорити про те, що це була майже вистава, - хотілось би, бо не було жодних ведучих, а сценки зі студентського життя перетікали плавно одна в одну, роблячи перерву на якийсь музичний номер, змушуючи глядача милуватись чудовим голосом Світлани Меленко. Все почалося з чудового вальсу, котрий супроводжувався оплесками глядачів майже після кожного па, а потім було шестирічне студентське життя, яке слід було показати за якихось 2 години. Так воно і сталось: життя першкурсника в перебіжках між кафедрами, в гуртожитках, бібліотеках, потім кафедри анатомії, мікробіології, патологічної фізіології та анатомії, пропедевтики дитячих хвороб, топографічної анатомії та оперативної хірургії, дерматовенерології, факультетської педіатрії, урології, інфекційних хвороб, внутрішньої медицини, військова кафедра. Також були спогади, пов'язані з революційними часами: вибори ректора, Президента України, власне пам'ять про тих викладачів, котрі відійшли вже в минуле, але встигли віддати себе тим, хто виходив на святкову сцену. Було також нагородження від

усього курсу "матері-героїні", котра встигла за роки навчання в БДМУ народити аж трьох дітей! Були миті радості і смутку! Було все, що зветься студентським життям! Було все, чим повне студентське життя! Було все... Правильно - було... І на

превеликий жаль, вже ніколи не повториться... Але надія на те, що через призму бенефісу і фінальної пісні "Океану Ельзи" в кожного вчителя, випускника, студента, котрі прийшли подивитись на свято, житиме пам'ять про цей день. Пам'ять про нас, про Альма-матер, про той час, котрий насправді спливав так швидко і невпинно! Буде жити надія на те, що в нас все буде добре...

Павло Кузьменко

Гості з Дніпропетровська

Гарні чутки про наш університет, а також і про наше місто загалом виявляється розповсюджуються далеко за межі Буковини. Це підтвердило те, що нещодавно до нас завітали в гості студенти з **Дніпропетровської державної медичної академії**. З 27 квітня по 2 травня вони мали можливість насолоджуватись чудовими краєвидами та незрівнянною архітектурою нашого міста. Студенти відвідали славнозвісну фортецю у м. Хотин, побували у м. Кам'янець-Подільському, подивилися чудову виставу у драматичному театрі ім. О.Кобилянської, під час якої стали свідками телевізійної програми "Все для тебе". За словами студентів, їм дуже сподобалось те, що

місто виявилось затишним, старовинним та таємничим. Найбільше

вразила бруківка на вулицях міста, що надає йому своєрідної загадковості, водії у білих сорочках у маршрутних таксі, що у Дніпропет-

ровську рідкість, гостинність та ввічливість чернівчан. Напередодні їхнього від'їзду студенти нашого університету зустрілися з гостями у дружній обстановці і обговорювали різні питання стосовно студентського самоврядування, навчання, студентської газети, яка також існує у їхній академії. Було надзвичайно цікаво з ними поспілкуватися, адже, як виявилось, нас турбують схожі проблеми і вирішення до них ми шукали разом. А домовилися ми про співпрацю наших газет та спільні дружні візити студентів наших навчальних закладів.

Ольга Крайс

Не бійся зробити перший крок або теорія сучасної дівчини

Не важко здогадатися, що з приходом квітучої пори під назвою весна, люди стали гостро відчувати потребу у ніжних почуттях, особливо таких, як кохання. Для когось певною мірою воно зводиться до поняття захопленості чи просто до реалізації своєї прихованої ніжності, чи... одне слово, список можна продовжувати до нескінченності. І вже далеко не останнє місце посідає запитання: "А що робить кожна людина для того, щоб отримати це почуття, для того, щоб справді сказати: "Я люблю...?" Саме про те, що робить кожен з нас для свого щастя і піде мова.

Переступаючи епохи історії, можна помітити, що здавна склалося так, що головну роль у побудові відносин між хлопцем і дівчиною відіграє хлопець. На перший погляд це дуже шляхетно, по-лицарськи, по-джентельменськи, щоб не сказати по іншому - просто несправедливо по ставленню до дівчини. У становленні першого кроку взаємних відносин. Чому наше життя не час "білого танцю", коли дівчина сама обирає того обранця, якого забажає?! Дехто, можливо, запитає, а чи

захоче сам обранець такого, чи буде для нього припустим, що не він є ініціатором вибору, а його обрали? Я відповім напевне, з того часу як жінки одягли штани, хлопці перебралися у "бабське плаття", а деякі навіть приміряють на себе і жіночі ролі... Тому не дивно, що деякі представники сильної статі будуть ще й не проти, щоб за них вирішили усе! Саме в період інтенсивної емансипації суспільства стає приємно те, що жінки (тим паче дівчата) не бояться проявити себе, відкрити свої почуття, а головне - реалізувати їх з тією людиною, яка стала причиною їхнього зародження. Якщо пересторогою до рішучих дій стоїть реакція і поведінка майбутнього обранця, тоді

... ви самі не готові до такої поведінки. Адже, коли людина починає замислюватися, а що буде, якщо я..., значить вона вже наполовину не впевнена у своєму успіхові, а значить не знає на 100%, що саме їй потрібно: чекати милості, що ось, той, про якого ти нишком мрієш у просторі лекційної зали, все-таки подарує свою ласку, чи рішуче йти до цілі, не чекаючи подарунків долі (у такому випадку ми чесні перед собою, будемо знати напевне результат наших діянь). Беззаперечні слова Юлія Цезаря: "Прийшов, побачив, переміг", - можна ада-

птувати і під жіночу стать: "Прийшла, побачила, перемогла..." Ми, дівчата, нічим не гірші щодо великих завойовників. Адже вислів: "Жіноча сила в її слабкості", - вже давно забутий, а особливо сильною половиною нашого людства.

Кожна людина заслуговує на те, щоб отримувати від життя все, що вона прагне. І одну з головних ролей в цьому питанні відіграє те, як ми готуємося до того, що воліємо мати. Чи справді ми варті того, чи достойні ми своїх бажань, і чи наші бажання достойні нас? Ці питання далеко не риторичні, вони потребують конкретної відповіді для того, щоб зайвий раз не розчаруватися...

На завершення чи то б пак на незавершений початок хочеться додати, що доля завжди за відважними, рішучими, цілеспрямованими, сильними, хоробрими людьми, які не бояться іти супроти течії людських думок, переконань, тобто, які не бояться бути не такими як всі, які в деяких випадках можуть бути і проти всіх, щоб врешті-решт стати переможцями. Адже варто боротися і перемагати заради того, щоб бути щасливим, заради того, щоб кохати, ради того, щоб самій бути коханою...

Справді, інколи зробити перший крок надзвичайно важко, але саме від нього залежить, яким буде другий, тому спробувати завжди варто! Головне - гідно підготуватися до своїх дій.

Лідія Ковальчук

Записки божевільного бойфренда

На честь 8 березня чоловіки розповідають таємниці.

1. Чоловіки примітивні. Пам'ятай про це. Якщо ти чогось хочеш, треба сказати про це прямо. Ми не розуміємо прозорих натяків. Просто елементарно поясни, що тобі необхідно!

2. Ніколи не обрізай довге волосся! Причина, за якою чоловіки не хочуть одружуватись, - це те, що заміжні жінки завжди коротко стрижуться.

3. Якщо на моє питання "Що трапилось?" твоя відповідь буде "Нічого", я тобі повірю і буду поводитися так, ніби усе в порядку.

4. Якщо ти не хочеш одягатися так само, як Памела Андерсон, не чекай, що я буду поводитися так са-

мо благородно, як рятувальники Малібу.

5. Ми прості! До речі, іноді я думаю (не про тебе), але не запитуй, про що саме, бо ти змушена будеш слухати про футбол, випивку, секс і карбюратори.

6. Ніколи не задавай питань "Я тобі подобаюсь?" чи "Ти мене любиш?" Повір, якби це було не так, мене б давно уже тут не було.

7. Ти можеш порадитися зі мною щодо будь-якої проблеми. Це я можу. Але якщо тобі потрібне співчуття, звернись до подруг. У співчутті я не дуже сильний.

8. Ти кажеш, що у тебе болить голова щоразу, коли я пропоную зайнятися коханням. Знаєш, головний біль 5 тижнів підряд - це серйозна проблема. Відвідай лікаря.

9. Якщо ти думаєш, що ти набрала вагу, то швидше за все, так

воно і є. Не запитуй мене, я не відповім.

10. Якщо ми зібрались кудись, то тобі личить саме та сукня, яка зараз на тобі. І відсутність макіяжу. Чесне слово!

11. Ти можеш попросити мене що-небудь зробити чи сказати мені, що б ти хотіла отримати в результаті. Але, будь ласка, не роби і те, і інше одночасно! Якщо ти сама знаєш, як буде краще, займайся цим без мене.

12. Наші стосунки справді ніколи більше не будуть такими, як в перші 2 місяці нашого знайомства. Змирись з цим і перестань жалітися на мене подругам.

To be continued...

Лілія Зуб

Кальян - друг чи ворог?

Кальян - він же "шиша" (shisha), "хука" (hookah), "наргіле" (nargile), "хаббл-баббл" (hubble bubble) чи просто водяна трубка (waterpipe) - це трубка з водяним фільтром і довгим гнучким чубуком, який використовується для спеціально приготованого тютюну.

Колись кальян вважався чимось нереальним, про що можна було прочитати у східних казках. Проте за останнє десятиліття він перестав бути прерогативою падишахів, що сиділи на персидських килимах, і захопив спочатку Америку і Західну Європу, а згодом добрався і до нас. Можливо, однією з причин популярності кальяну є ореол невідомості, що закутує його. І дійсно, мало хто знає: звідки з'явився кальян; що це за тютюн, що не пахне тютюном, а фруктовим варивом; і нарешті, чи шкідливо це.

Почнемо по порядку. Не дивлячись на приналежність до східної культури, згідно з різними гіпотезами походження кальяну приписується не тільки таким країнам, як Персія і Індія, але і Африці, Америці і навіть Європі. На жаль, жодна з існуючих гіпотез не звучить достатньо переконливо. Проте очевидно, що ні в Африці, ні в Азії, ні в Європі ніхто не вдихнув би тютюнового диму, якби одного разу (невідомо, після Колумба чи до нього) тютюн не був би вивезений з американського континенту.

Що ми маємо зараз?

Тютюн для кальяну буває трьох видів: "tumbak", "tobamel" або "mu'essel" і "jurak". "Tumbak" є звичайним тютюном, що містить велику кількість нікотину, який заздалегідь змочується водою, віджимається і лише після цього укладається в чашу кальяну. Цей різновид тютюну найбільш популярний в Ірані. Найпоширеніший і найулюбленіший більшістю прихильників кальяну "mu'essel" містить до 70% меду, патоки, різних фруктових есенцій і гліцерину, як зволожувач. "Jurak" є перехідним варіантом. Запах тютюну для кальяну абсолютно відрізняється від звичного нам запаху сигарет або сигар, а дим, що утво-

рюється при курінні, набагато м'якше сигаретного і має абсолютно інший смак.

Ну і, нарешті, про те, про що нас постійно попереджає МІНЗДРАВ.

У процесі куріння кальяну тютюн розгорається у чаші від розжареного вугілля, а дим, що утворюється при цьому, спускається по зануреній у воду шахті і лише після цього піднімається уздовж шланга і через мундштук потрапляє в легені курця. При проходженні через воду, в яку іноді додають вино, соки або ароматичні добавки, відбувається охолодження і фільтрація диму, внаслідок чого у воді залишається до 90 % фенолів і до 50 % дрібних твердих частинок, ароматичних вуглеводів і інших шкідливих з'єднань. Це, а також видалення деякої кількості нікотину, смол і дьогтю знижує здатність диму викликати розвиток злоякісних пухлин. Крім того, у воді залишається більша частина

акролеїну і ацетальдегіду, особливо шкідливих для макрофагів - імунних клітин, що є головними захисниками легень. Завдяки цьому дим кальяну не подразнює слизову оболонку горла і носа самих людей, що палять і знаходяться поблизу.

На перший погляд виглядає все дуже навіть непогано, проте є серйозна пастка. Приємний смак і аромат диму за неспішним спілкуванням розслабляють, а необхідність прикладати певне зусилля для того, щоб втягнути в себе дим, що проходить через воду, приводить до вдихання набагато більшого, чим при курінні звичайних сигарет, об'єму диму, причому в глибші ділянки легень. У результаті виходить, що за один сеанс куріння кальяну (що в середньому становить близько години) людина вдихає в 100-200 разів більше диму, чим при викурюванні однієї сигарети. Погодьтеся, вражає, навіть якщо враховувати менший вміст в димі шкідливих речовин. Ще одним неприємним моментом є попадання в організм великої кількості кисню вуглецю, відомого як

чадний газ. Він утворюється в процесі будь-якого повільного або

неповного згорання, що і відбувається з тютюном в кальяні. Саме чадний газ і є причиною легкого сп'яніння, що відчувається курцями, хоча нічого корисного в цьому, як ви самі розумієте, теж немає. Останнє проведене дослідження у країні кальянів Єгипті, метою якого було вивчення стану клітин слизової оболонки порожнини рота курців, показало, що при регулярному курінні кальяну стан хромосом цих клітин істотно не відрізняється від стану хромосом клітин завязятих курців сигарет. А це говорить про значне підвищення ризику виникнення в цій зоні злоякісних новоутворень.

І, звичайно, не можна не звернути увагу на той факт, що кальян зазвичай палиться в компанії, а про те, що можна передати один одному із загальним мундштуком (якщо звичайно не користуватися при цьому персональними насадками), залишається тільки здогадуватися. На жаль, на сьогодні вплив куріння кальяну на здоров'я вивчений набагато гірше, ніж вплив більш традиційних методів вживання тютюнової продукції. Проте того, що вже відомо, більш ніж достатньо, щоб кожен зробив висновок для себе - чи варто піддавати себе впливу ще одного шкідливого фактора заради задоволення?

Перший курс

Лякливий. Чутливий до випічки у буфеті. Пересувається групами по 15-20 чоловік. Ставлення до студентського квитка тремтливе, інколи переростає у захват. Залікову книжку відкриває щоденно, одразу після чищення зубів. При цьому в очах виникає нестримна радість. На пари приходять за 20-25 хвилин до відкриття корпусу, але при цьому плутає 1-ий і 2-ий тиждень, тому все одно запізнюється. Сон нервовий, неглибокий. Часто падає з ліжка. Мова розбірлива і зрозуміла. При згадуванні таких слів, як сесія, викладач, ректор відчуває величезний страх і веде себе, як африканський птах страус. Середовище існування: усі бібліотеки та студентські їдальні. Мета існування: будь-якими шляхами та методами отримати усі підручники зі списку рекомендованої літератури.

Другий курс

Нахабний, голодний, горластий. Реагує лише на щось їстівне. На контакт іде рідко, лише з корисливих мотивів. В групі об'єднується нечасто, робить це як-небудь. Студентський квиток використовує як засіб індивідуального захисту від кондукторів, вахтерів та міліціонерів. Розуміє, чим відрізняється перший тиждень від другого, та все одно запізнюється. На лекції захопить випадково. Під час лекції відточує техніку гри у хрестики-нолики, точки та морський бій. Сон міцний,

дитячий, з кольоровими малюнками на весь екран. Мова: при бажанні можна розібрати, але бажання повинно бути дуже великим. Все ще боїться сесії, але регулярно лякає нею першокурсників і з цікавістю спостерігає, як останні уподібнюються африканському птаху страусу. Середовище існування: поближе до їжі, тому черга за пиріжками розписується ще на лекції. Мета існування: добування протоколів та лабораторних робіт у старшокурсників.

Третій курс

Задумливий - неминучий наслідок того, став багато знати та думати. На провокації чимось їстівним іде рідко. Підозрілий. Студентський квиток часто губиться. Потім знаходиться та обмивається. На вихідних та святах деякі студентські квитки губляться по декілька разів. Вибір лекцій для відвідування проходить випадково - "на око". Страх атрофований. Сон міцний. Спить рідко, особливо під час написання історій хвороб. Мова швидка, незв'язана, майже нерозбірлива. Багата на таку лексику, як "мікроба", "детки", "воєнка", "рентген", "патфіз", "фарма". Мета існування: добування історій хвороб у старшокурсників.

Четвертий курс

Збивається у групи, що дозволяє усім твердо стояти на ногах. В університет ходить регулярно. За стипендією. На запи-

тання: "Де студентський квиток?" відповідає: "Не знаю, не їв." Сон міцний. Хропить, чим засмучує викладачів. Мова: спілкується на рівних з пацієнтами з Мусорського та міліціонерами. Боїться забути дату складання іспиту. Середовище існування: подалі від корпусів університету. Основна мета: знайти усі книжки зі списку рекомендованої літератури, які були взяті на першому курсі, та повернути їх у бібліотеку.

П'ятий курс

Найбільша активність під час зимової сесії. Склавши іспити під час цієї сесії вважають себе найщасливішими людьми у світі. Сон тривожний. Часто бачать сни про війну, Наполеона та Гітлера. Мова: розбірлива. Для військових. Середовище існування: кафедра військової підготовки та госпітальної терапії. Основна мета: здати зимову сесію.

Шостий курс

Запитання "що таке лекція?" може завести у глухий кут. Сон: за 3 місяці до державних іспитів виходить зі сплячки, після здачі яких впадають у летаргічний сон. Мова: під кінець шостого курсу володіє усіма медичними термінами, у зв'язку з чим часто забуває рідну мову. Середовище існування: усюди, часто і регулярно. Основна мета: розібратися в отриманому дипломі.

Правила виживання в лабораторії

- Якщо у Вас в руках щось рідке - не розлийте, порошкподібне - не розсіпте, газоподібне - не випустіть назовні.
- Якщо включили - виключіть.
- Якщо відкрили - закрийте.
- Якщо розібрали - зберіть.
- Якщо Ви не можете зібрати-покличте на допомогу того, хто розуміється в цьому.
- Якщо розібрали не Ви, навіть не думайте збирати.
- Якщо Ви позичили що-небудь - поверніть.
- Якщо користуєтеся чимось - тримайте це в чистоті та порядку.
- Якщо Ви привели що-небудь у безлад - відновіть попередній статус.

- Якщо Ви хочете покористуватися чим-небудь, що належить іншому, спитайте дозволу.
- Якщо Ви не знаєте, як цим користуватися, заради Бога, не чіпайте це.
- Якщо Вас це не стосується, не втручайтесь.
- Якщо не знаєте, що робити - відразу спитайте.
- Якщо не можете чого-небудь зрозуміти - почухайте потилицю.
- Якщо все одно не розумієте, то і не старайтесь.
- Якщо Ви загорілися під час роботи в лабораторії, намагайтесь зробити так, щоб від Вас нічого не загорілося.
- Якщо у Вас що-небудь вибухнуло, перевірте чи Ви залишилися живі.

Студентське меню

Бутерброд пікантний

Склад: хліб, майонез.

Поради щодо приготування і вживання: Готується легко і швидко. Підійде для усіх прийомів їжі. Дуже пасує до порожнього холодильника.

Чай студентський

Склад: окріп, чай по смаку.

Поради щодо приготування і вживання: насипати в чашку чай, залити окропом. Пити крізь зуби (щоб заварка не потрапляла в рот), притримуючи великим пальцем ложку (щоб не вкрали), з прищуленим оком (щоб ложка не заважала).

З життя студентів

Боротьба

- Я - той, кого не слухають одвічно... Я - той, чиї слова стираються в повітрі... Бо лиш дійдуть вони до тебе, загублять сенс, загублять істину свою. Наповняться пихатим духом, серйозністю життя...

- Ти - **Серце** і твоє життя нікчемне, бо послухавшись тебе, жалкуєш про скоєне безумство. Твоїм еством вже не керується ніхто. Життя таке... Воно трагічне. Твої бажання, поклики твої не співпадають з думкою навколо. Це прагматизм життя...

- По-різному можливо жалкувати... Про скоєне безумство жалкують ті, хто не відчув його.

Відчувши ж насолоду мою, не пожалкуєш потім. Послухавшись тебе, мій **Розум**, людина жалкуватиме усе життя... Про те, що так і не спробувала...

- А як же всі навколо? А як же ті, хто не підтримують тебе?

- Для кого ти живеш? Для всіх навколо? Для тих, хто думає що має право жити замість нас? Й розпоряджатися тим правом вибирати? Напевно ж ні... Завжди існує вибір, а ми завжди з тобою по різні боки правди. Для кожного вона своя...

- Мабуть-що, в цьому ти правий. На шляху одному ми не зустрінемося ніколи. На те й існуємо ми двоє - ти, **Серце**, і я, **Розум**...

Ольга Крайс**У світі мудрих думок**

"Людину можна краще зрозуміти по її питаннях, ніж по її відповідях." - *Вольтер*

"Мало мати хорошу ідею. Треба ще вміти її реалізувати." - *Рене Декарт*

"Страх любити рівносильний страху жити. А ті, хто бояться жити уже на третину мертві." - *Бертран Рассел*

"Якщо ви не можете сказати правду про себе, то нема чого говорити правду про інших." - *Вірджинія Вулф*

"Доля сліпа, але разить без жодного промаху." - *Влодзимеж Счисловський*

"Якщо ти непередбачуваний - ти непереможний." - *Кастанеда Карлос*

"Кохання не плямують дружбою. Кінець є кінець." - *Еріх Марія Ремарк*

"Чоловік, що розумно говорить про кохання, не дуже закоханий." - *Жорж Санд*

"Гарний лікар урятує якщо не від хвороби, то хоча б від поганого лікаря." - *Жан Поль*

"Лікарі дивуються, як при такому лікуванні хворі ще живі. Хворі дивуються, як при такій зарплаті лікарі ще живі." - *Михайло Жванецький*

"Поганих лікарів не буває. Є дуже дорогі хвороби." - *Флоріан Бондар*

"Реанімація - місце де вас намагаються повернути до життя, без вашої на те згоди." - *NN*

"Терапевти все знають, але нічого не вміють, хірурги все вміють, але нічого не знають, а патологоанатоми все знають, і все вміють, але вже пізно." - *NN*

Сон

Слова застигли у повітрі. Завмерли сльози на щоках. Втекла реальність в далечінь. І знов я поринаю в сон. Туди, де мрії зіткані з небесних ниток. Туди, де знайде хтось потрібну відповідь на крик душі. Туди, де знов зустріну я тебе...

Ти прийдеш. Сховаєш погляд мій у глибині зіниць твоїх. Ти прийдеш, щоб знов піти, залишити мене з думками на одинці. Щоб догоріли почуття на самоті. Ти підеш, щоб знов прийти. І знов зламати зіткані з небесних ниток мрії...

Ольга Крайс**Про цінність часу**

Про цінність *року* спитайте у студента, який не здав сесію вкінці року...

Про цінність *місяця* спитайте у матері, що народила передчасно...

Про цінність *тижня* спитайте у видавця щотижневика...

Про цінність *години* спитайте у закоханих, що нетерпляче чекають на побачення...

Про цінність *хвилини* спитайте у того, хто запізнівся на поїзд...

Про цінність *секунди* спитайте у того, хто врятувався після аварії...

Про цінність *мілісекунди* спитайте у срібного призера Олімпійських ігор...

П'ять хвилин

Ледь чутні кроки. Відчаю стіна

І п'ять хвилин на те,

Щоб все забути.

Хтось прокричав: "Обірвана стіна !.."

Та я не захотіла цього чути.

Ні слова більше.. (Я завжди мовчу)

Бо часу обмаль - не дай Бог розтрачу.

Невже і досі мало я плачу

За цю не мною куплену невдачу?

Ледь чутні кроки...

Кілька теплих слів...

Печальні звуки стримую руками.

Та ні... Це все... Ти як завжди зумів

Назвати все чужими іменами.

Але я звикла до байдужих фраз

І до тепла, якого вже немає.

Все, що для тебе вмерло в сотий раз,

У мене в серці знову воскресає.

Ледь чутні кроки...

Відчаю стіна.

Й слова, які я мусила почути

Хтось прошептав:

"Ти все ж таки одна."

За п'ять хвилин

Усього не забути.

Юлія Мицак

Прийшла весна, а за нею буде літо. А літо - це пора футболу з

короткими рукавами, а часом і без них. Тому саме час попрацювати над своїми м'язами. Де? Звичайно ж у тренажерному залі, або, як кажуть в народі, "качалці". В Чернівцях є досить багато "качалок", але найкращою з них я вважаю нашу рідну академічну (ту, що на кафедрі фізкультури). Залом керує викладач і тренер кафедри Іван Артемович Палагнюк. Завдяки йому студенти й викладачі нашого і інших ВНЗів мають змогу з користю провести вільний час. Дякуючи старанням Івана Артемовича і активній підтримці нашого шановного ректора Василя Павловича Пішака ми маємо чудовий зал з новими

тренажерами. Перед тренуванням ви маєте змогу пробігтися й розім'ятися на стадіоні, в парку або безпосередньо на кафедрі. Якщо ви не знаєте з чого почати, то тут вам буде запропонована спеціально розроблена випускником нашого університету Павлом Валерійовичем схема тренувань. В ефективності цієї схеми ви переконаєтесь щойно його побачивши. До того ж тут є численна бодібілдерська література (в тому числі й поради від Арнольда Шварценегера). Після розігріву й вибору потрібної вам схеми сміливо беріться до справи. Дівчатам Іван Артемович пропонує окремі, потрібні саме їм, вправи. Зал відкритий для всіх! Працює він з понеділка до п'ятниці, з 15:00 до 22:00 години. Платити можна за одне тренування або придбати абонемент. До речі співвідношення ціна-якість найоптимальніша серед можливих варіантів. У майбутньому планується створити на базі існуючого тренажерного залу спортивний клуб з власною інфраструктурою. А це означає значне розширення і покращення умов для тренувань. Адже тут займаються спортсмени й інших спортивних

секцій і збірники Івана Артемовича, які нещодавно посіли 1-е командне місце на обласних змаганнях з армреслінгу. До речі збірники займаються безкоштовно. Тож якщо ви бажаєте мати гарне тіло і здоров'я приходьте в наш зал. Не пожалкуєте. Це я вам з власного досвіду раджу.

P.S. Якщо маєте власні способи

покращення здоров'я або види корисного відпочинку пишіть мені на номер 80958329665. Будьте здорові!

Анатолій Василенко

Репуженці - 2007

Звичайне щастя

Ніщо так не веселить думку наприкінці робочого тижня, як довгоочікувана поїздка на природу, і не куди-небудь, а у славнозвісний табір "Здоров'я", що у с. Репужинці.

Природа дивує своєю красою і незайманістю весняних днів, сонце тішить теплом, а небо вабить своєю блакиттю - усе закликає забути гамір міста і звичні студентські будні. Автобус покидає нас на розбитій сільській дорозі, а попереду звивистий спуск. Місцева чудова: ліс, річка, дерев'яні будиночки, мангали - усе створене для якісного студентського відпочинку. Усе найголовніше і найважливіше ми прихопили з собою - весела компанія, хороший настрій, вірна гітара і неодмінний атрибут - замариноване м'ясо для шашлика... Тепер усе в наших руках, ну і звісно в руках тих людей, які подбали про нас та про наш відпочинок. А їм хочеться сказати окремо "дякую", за те, що, не жалкуючи часу і сил, зуміли організувати нам розважальну програму, прибрати територію до нашого приїзду, занести ліжка до будиночків, особливе "дякую" за те, що не лінували-

ся тягати апаратуру для дискотеки, за діджеїв та їхню хорошу музику і за чудовий настрій!

Добре забути на природі, просто не поспішати, дихати вільно, без турбот. У такій атмосфері, де кожний друг і близька тобі людина, хочеться залишитись на довгий час, хочеться ще трішки посидіти біля вогнища, пройтися стежиною у лісі чи просто посидіти на березі річки... Але час минає швидко, коли людям добре, тому ранок нашого від'їзду зустрічає нас сірим дощем та смутком прощання... На згадку про добре проведений час залишаються фотографії, історії для друзів, які не поїхали з нами, та нова надія на те, що ми невдовзі знову повернемося сюди...

Лідія Ковальчук

П'ять днів, що сколихнули Репуженці

Ці п'ять дощових, сонячних і морозних днів у таборі "Здоров'я" надовго запам'ятаються не лише студентам з Індії, які організували і провели змагання з крикету, але й усім працівникам табору, жителям с. Репужинці. "Висадка іноземного десанту" відбулася за несприятли-

вих погодних умов: усю дорогу з Чернівців лав дощ, але настрої в усіх був піднесений.

Перший день для мене був суцільним хаосом: гамір, видача білізні, поселення по будиночкам. З понеділка почалося те, що Репуженці ще не бачили: з ранку до вечора якась невідома гра, гарячі крики вболівальників, а ввечері - мелодійні індійські пісні.

Усі з нетерпінням чекали поважних гостей: проф. Івашука О.І., проф. Ходоровського Г.І., доц. Зорій Н.І., доц. Каленюка В.І. та Пузенка В.В., помічника ректора по роботі з іноземними студентами, які з не меншим завзяттям спостерігали за грою і були вражені організацією заходу.

Студенти з Індії показали приклад студентського самоврядування під керівництвом свого справжнього наставника - Суніла Шарма. Незважаючи на примхи погоди, у студентів надовго залишаться приємні спогади про затишний табір на березі Дністра.

**Зам. декана ф-ту №2
з вих. роботи
Н.І. Войткевич**

Любимо...пам'ятаємо...

Воскобойник Анна Володимирівна - 2 група, I курс, фармацевтичний факультет

Аня була життєрадісною, доброзичливою, лагідною, спокійною,

відповідальною, дружелюбною, ввічливою людиною. У неї завжди було багато друзів, з якими вона проводила свій вільний час. З повагою ставилася до старших. Вона була надійною подругою, яка завжди приходила на допомогу у будь-якій ситуації та давала цінні поради. Аня надзвичайно любила читати художню літературу, вишивати. Також у вільний час любила відпочивати на природі, до якої шанобливо ставилася і завжди думала про екологічну ситуацію у країні. Як кожна дівчина, мріяла бути щасливою і досягти чогось у житті. З повагою і великою вдячністю ставилася до своїх рідних, дуже любила свого брата. Любила допомагати мамі на кухні, оскільки захоплювалась кулінарією. З дитинства любила доглядати за тваринками (рибками, черепашками, котиками) разом зі своїм батьком.

одногрупники

побачити знайомі очі в аудиторії, привітну посмішку - нашу Мариночку! Але... ніхто не заходить, і тільки в глибині душі кожного з нас іде і не спиняється злива із солоних сліз. Так хочеться повернутися назад, у той день, коли вона востаннє була з нами і сказати як ми всі її любимо, міцно обняти і не відпускати... та тоді ми й гадки не мали, що час чи доля повільно забирає від нас ту людину, яку забирати було ще так рано. Лиш 20 років билось серце прекрасної людини: щирої, доброї, ніжної, розумної, привабливої... Вона могла б стати чудовим фахівцем, прекрасною дружиною, мамою... Хочеться так багато сказати про неї, бо таких людей на Землі дуже мало.

Всі, хто знав Маринку, ніколи б не посміли сказати про неї поганого слова, бо не було за що говорити. Ми відчуваємо, що завинили перед нею, не договорили все те, що про неї думали, а вона вже ніколи цього не почує... Пробач нам!

Можливо там на Небесах ми ще зустрінемося, ще подивимося один одному у вічі і договоримо все те, що на папері відобразити не можна, те що не можна розказати, бо не витримало б наше серце...

Євгенія Петрюк

Життя нам дається одне, і лише Богу дано право його забирати. Але чомусь часто від нас ідуть люди, які не заслужили на це. І в такій ситуації розумієш, що багато речей у житті насправді такі мізерні у порівнянні з тим, що відчувають люди, коли втрачають близьких. Напевно, нікому з тих, хто не пережив подібне, цього не зрозуміти, бо такого не побажаш навіть своєму ворогу.

На жаль, таке горе спідкало і наш університет. Дві студентки передчасно пішли з життя. Від імені нашої редколегії, членів студентської ради та усіх студентів нашого університету хочу виразити співчуття рідним та близьким.

Головний редактор

Михайлюк Марина Мирославівна - 1 група, III курс, медичний факультет №3, спеціальність "медична психологія"

Кожна людина має свою дорогу, яка десь починається і закінчується. Ніхто ще не звернув з неї, ніхто не повертався назад... Ми всі крок за кроком ідемо вперед і творимо свій слід на Землі. Ми з каменем на душі і з великим болем дивимося на сльози та відчай батьків і нічого не можемо зробити... Ми молимося! Молимося Богу, який забирає до себе дорогу нам людину.

Наша Маринка була для нас світлом в кінці тунелю, людиною, яка завжди допомагала, піклувалася і любила всіх нас, бо ми її група, ми її друзі... а вона - наша опора, наша староста. Цей неочікуваний поворот у нашому житті був таким різким, що ми не встигли загальмувати і ще досі не можемо оговтатися. Щоранку ми надіємося

Засновник: студентська рада БДМУ
Заснована 3 листопада 2004 року

Виходить українською мовою
Тир. 1000. Зам. №
Обласна друкарня, м. Чернівці

Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій, залишає за собою право редагувати та скорочувати тексти, вважає, що відповідальність за точне викладення фактів несе автор.

ГІППІКРАТИК

Наша адреса: 58000
м. Чернівці, вул.
Червоноармійська, 3 е-
mail: gippic_bdma@ukr.net

Головний редактор
Ольга Крайс
Дизайн та верстка
Олександр Галічанський